

ning at den høje Sterlingkurs, men det er ikke alene Sterlingkursen, men Kurserne overalt i Verden, hvor de danske Landbrugsprodukter kommer frem, der har Indflydelse paa Verdensmarkedets Priser, og jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem vil forlange, at Landbrugerne skal være Filantroper og sælge deres Varer herhjemme til nedsatte Priser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Raffnsøe, at jeg forlanger ikke, at Landbrugerne skal være filantropiske, men jeg vil spørge: Hvorfor forlanger det ærede Medlem, at Landarbejderne skal være filantropiske og ved Hjælp af Lovgivningen tvinges til at udføre et Arbejde til en lavere Pris end den almindelige? Thi det er jo det, der er Hensigten.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at § 4 var nødvendig, fordi den Understøttelse, der skulde udbetales efter Hjælpekassens Regler, var en anden end den vedtægtsmæssige Understøttelse; men jeg gentager, at Bestemmelsen om Nægtelse af Udbetaling af den vedtægtsmæssige Understøttelse ogsaa gælder for Loven af 22. December 1920. Men hvis den højtærede Indenrigsminister vil have § 4, 1ste Stykke, har jeg ikke det mindste imod, at det bliver staaende; det er kun en Gentagelse af, hvad der staar i Arbejdsløshedsloven, og er altsaa gældende. Lad os saa lade den Bestemmelse staa, men lad os stryge 2det Stykke, som gaar ud paa, at en Kommunalbestyrelse kan godkende, at Lønnen tvinges ned under et rimeligt Stade. Naar den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Westergaard saa stærkt forsikrer, at det ikke er Meningen, at man vil tvinge Lønnen ned, saa spørger jeg: Hvorfor vil man saa absolut have den Bestemmelse ind, som kan misbruges, og som vækker saa stor Modstand hos Arbejderne?

Hvis man kan blive enig om at stryge 2det Stykke af § 4, kan Loven vedtages uden Udvalgsbehandling. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister og til Venstre og de Konservative at stryge § 4, 2det Stykke, eller give Tilsagn om, at De vil tiltræde Forslag om, at det stryges.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Forhandlingen genoptoges.

N. J. Andersen: Jeg vil gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister, om der er Udsigt til, at vi i en nær Fremtid atter vil faa en forøget Forbindelse paa Gedser—Warnemünde-Linien til Berlin, og om man kan forvente, at det Iltoget atter vil blive sat i Gang, som gik gennem Sydsjælland og naaede København omkring ved Kl. 10. Det var et Tog, som laa paa en udmærket Tid af Dagen med Hensyn til Forbindelse med Sidebanerne i det sydlige Sjælland, fra Kallehave og fra Præstø—Mern samt fra den østsjællandske Jernbane, og det kom til København paa en Tid, som passede udmærket for Folk, der skulde gøre Forretninger herinde. Jeg tror, det vil vække megen Glæde i det sydlige Sjælland og paa Øerne Syd for Sjælland, om der var Mulighed for, at dette Tog atter kunde komme til at gaa.

Der er under denne Finanslovbehandling talt meget om de danske Statsbaner og deres Balance, og der er talt meget om Arbejdsløsheden, og hvad der kan gøres for at sætte Arbejder i Gang til at afhjælpe den. Der er ogsaa talt meget om Statsbanernes høje Fragter, som menes at være en Hindring for en øget Trafik, og til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden har man Gang paa Gang krævet og peget paa, at man skulde forcere Udbygningen af de Jernbaner, som er vedtaget ved Lovene af 1908 og 1918. Paa Finansloven er der meget betydelige Bevillinger dertil, til Statsbaneanlæg — vel ikke udelukkende nye Baner — ca. 25 Mill. Kr. og til Privatbaner ca. 3½ Mill.